

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Gravenhage — Niderlandy) — Bovemij Verzekeringen NV przeciwko Benelux-Merkenbureau

(Sprawa C-108/05) ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 3 ust. 3 — Charakter odróżniający — Nabycie w drodze używania — Uwzględnienie całości lub istotnej części terytorium Beneluxu — Uwzględnienie stref językowych Beneluxu — Słowny znak towarowy EUROPOLIS)

(2006/C 294/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bovemij Verzekeringen NV

Strona pozwana: Benelux-Merkenbureau

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Gravenhage — Wykładnia art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, str. 1) — Ocena charakteru odróżniającego znaku towarowego — Używanie znaku towarowego — Renoma znaku towarowego na całym terytorium Beneluxu lub na znaczącej części tego terytorium (np. na terytorium Niderlandów) — Uwzględnienie regionów językowych

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 3 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych powinien być tak rozumiany, że znak towarowy może być zarejestrowany na podstawie tego przepisu tylko wówczas, gdy nabył on charakter odróżniający w drodze używania na całej części terytorium państwa członkowskiego (lub — w przypadku Beneluxu — na całej części terytorium tego związku państw), w której występowała podstawa odmowy rejestracji.
- 2) Jeśli znak towarowy składa się z jednego lub większej liczby słów występujących w języku urzędowym państwa członkowskiego lub Beneluxu, a podstawa odmowy jego rejestracji występuje w jednej tylko strefie językowej tego państwa członkowskiego lub — w przypadku Beneluxu — w jednej z jego stref językowych, należy wykazać, że znak towarowy nabył charakter odróżniający w drodze używania w całej tej strefie językowej. Dla tak określonej strefy językowej należy ustalić, czy zainteresowani odbiorcy, lub przynajmniej ich znacząca część, potrafią dzięki znakowi towarowemu

określić towar lub usługę jako pochodzące od określonego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-128/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Szósta dyrektywa VAT — Przedsiębiorstwa międzynarodowego przewozu osób z siedzibą w innym państwie członkowskim — Roczny obrót na terytorium Austrii niższy lub równy 22000 EUR — Uproszczone procedury naliczania i pobierania podatku VAT)

(2006/C 294/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Triantafyllou, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: H. Dossi i M. Fruhmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, 6, 9 ust. 2 lit. b), 17, 18 i 22 ust. 3 — 5 dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1) — Szczególny system dla przedsiębiorstw międzynarodowego przewozu osób z siedzibą w innym państwie członkowskim, których roczny obrót na terytorium Austrii nie przekracza 22 000 EUR — Brak obowiązku składania okresowych deklaracji podatkowych i płacenia kwoty netto podatku

Sentencja

- 1) Zezwalając podatnikom niemającym miejsca zamieszkania lub siedziby w Austrii, którzy w tym państwie członkowskim świadczą usługi w zakresie przewozu osób, na nieskładanie deklaracji podatkowych i na niepłacenie kwoty netto podatku od wartości dodanej, jeżeli wartość rocznego obrotu osiągniętego przez nich w Austrii jest mniejsza niż 22 000 EUR, uznając, że w tym przypadku kwota podatku należnego jest równa kwocie podatku podlegającego

odliczeniu i uzależniając zastosowanie uproszczonych przepisów od warunku niewykazywania tego podatku na fakturach lub dokumentach uznawanych za faktury, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 18 ust. 1 lit. a) i ust. 2 oraz art. 22 ust. 3 — 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — NV Raverco (C—129/05) i Coxon & Chatterton Ltd (C—130/05) przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawy połączone C-129/05 i C-130/05) (¹)

(Dyrektywa 97/78/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 2377/90 — Kontrola weterynaryjna — Produkty pochodzące z państw trzecich — Odesłanie produktów niespełniających warunków przywozu — Przejęcie i zniszczenie)

(2006/C 294/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NV Raverco, Coxon & Chatterton Ltd

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 17 ust. 2, art. 22 ust. 2 oraz załącznika I dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24, str. 9) — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości

weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 224, str. 1) — Kontrole weterynaryjne — Odesłanie produktów niespełniających warunków przywozu — Przejęcie i zniszczenie — Ochrona interesów państw trzecich nawet przy braku interesu wspólnotowego

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że okoliczność sprzeciwiająca się odesłaniu partii towaru, która nie spełnia warunków przywozu, polega na niespełnieniu warunków wspólnotowych.

2) Artykuł 22 ust. 2 dyrektywy 97/78 w związku z art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego należy interpretować w ten sposób, że nakazuje on właściwym władzom obligatoryjne przejęcie i zniszczenie produktów, w odniesieniu do których, w następstwie kontroli weterynaryjnych przeprowadzonych na podstawie tej dyrektywy, stwierdzono, że zawierają one substancje figurujące w załączniku IV przywołanego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt — Austria) — Amalia Valesko przeciwko Zollamt Klagenfurt

(Sprawa C-140/05) (¹)

(Akt o przystąpieniu do Unii Europejskiej — Przepisy przejściowe — Załącznik XIII — Podatki — Papierosy pochodzące ze Słowenii — Wprowadzenie na terytorium austriackie w osobistym bagażu podróżujących — Ograniczenie zwolnienia z podatku akcyzowego do określonych ilości — Możliwość utrzymania do dnia 31 grudnia 2007 r. ograniczeń ilościowych stosowanych w przywozie z państw trzecich — Dyrektywa 69/169/EWG)

(2006/C 294/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt